

Dünyanın sorunu

HER insanın yaşama dair ayrı isteği vardır.
Olmalıdır da...

★★★

Peki, insan ne için yaşar?
En mütevazı açıklamasıyla şöyle denilebilir:
Bir lokmak ekmeğe uğruna...

★★★

İyi de o kadar uğruna mücadele verdiğimiz,
didindiğimiz ekmeğimizin kıymetini biliyor muyuz?

Bu konu benim de her zaman düşündüğüm bir konuydu.

Salt benim değil, ekonomistlerin ve hatta dünyanın sorunu diye nitelendirebildiğimiz bir konu bu...

Nasıl olmasın?
Bu öylesine önemli bir konudur ki,
Hindistan'ın bağımsızlık hareketinin efsanevi lideri

Mahatma Gandhi'nin, "Bu dünyada öylesi aç yaşayan insanlar

var ki, Tanrı onlara ancak bir somun ekmeğin suretinde görünebilir"

diyecek kadar önem verdiği bir konudur, bu..
Gerçekte, Dünya'da bir milyar insan aç

varken, böyle bir konu nasıl yabana atılabilir ki?

★★★

Günlük geçinme kaygısı, hayat kavgası belki bir çok yaşamsal değerleri görmezden gelmemize, bir çok olumlu şeyleri atlamamıza neden oluyor...

Oysa, ömrümüzde anlamlandırabildiğimiz o kadar güzel şeyler yaşanıyor ki...

Örneğin, Toprak Mahsulleri Ofisi'nce yürütülen

"Ekmeğin israfı" ile ilgili yürütülen kampanya...

★★★

İşte böylesine önemseydiğim bu konu, ekmeğin israfıyla

ilgili bir konuydu.

İsrafla ilgili yapılan yapılan araştırmalarda öylesine

korkunç sonuçlar çıktı ki... İnanılacak gibi değil.

Düşünün! Türkiye'de bir yılda 2 milyar 100 milyon ekmeğin

çöpe atıldığını... Yani 1 milyar 500 milyon

Adnan GERGER

agerger@htgazete.com.tr

liranın.

★★★

Ancak ne var ki, bu kampanyaya verilen desteğin giderek azaldığını görüyorum. Bu kampanyanın bir saman alevi gibi parlayıp sönmesine izin vermemeliyiz. Tamam... Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO), kampanyayla ilgili elinden

geleni yapıyor, çırpınıyor.

Ama başta tüm bakanlıklar, valilikler, belediyeler,

sivil toplum kuruluşları, tüm kamu kurum kuruluşları da

bu kampanyaya fiilen katılmalı. En azından yemekhanelerinde ekmeğin israfıyla ilgili etkinlikleri

ve çeşitli uygulamaları hayata geçirilmeli.

★★★

Şüphesiz, bu kampanyayı salt "tutumluluk" gibi

tek bir maddeden oluştuğunu da algılamamalıyız.

Aynı zamanda sosyolojik ve duygusal boyutunun da varlığı hissedilmeli...

Çünkü ekmeğin israfını önleme gibi sosyal içerikli projeler,

aynı zamanda toplumsal dayanışmanın ve vicdanının en yüce

en özverili paylaşımlarının karşımıza çıktığı gerçeğidir.

Bireysel davranış biçimlerinin ön planda olan,

bencilliği ve katı yürekliliği empoze eden yaşama karşı da bir kırılma noktasıdır,

bence...

Dahası, bir insanın ekmeğine sahip çıkması aslında

bir aşk gibi, bir nefes gibi değil midir?

Ekmeğin öyle bir şeydir ki özce,

Ünlü Fransız Yazar Victor Hugo, 'Sefiller' adlı romanında

dediği gibi, 'Ekmeğsiz hürriyet, hürriyetsiz ekmeğin düşünülemez.'

★★★

Şimdi diyeceksiniz ki?

"Ne israfı? Biz yiyecek ekmeği zor buluyoruz.

Kolay mı, alınteriyle, namusuyla ekmeğin kazanmak?"

Haklısınız. Sözüm size değildi.